

STROJ

dobrotnik
človeštva

Ti žanjci, kadar si se v dolgem, vročem julijem dnevu utrujeno pripogibala nad pokose, ali nisi nikdar pomislila: kako lepo bi bilo, ko bi nekdo drugi opravil to delo, nekdo močnejši od mene!?

In ti orač, kadar si davno pred sončnim vzhodom še mnogokrat obrnil plug na koncu njive in se znova napotil po sveži brazdi proti drugemu koncu postati — ali ti nikdar ni prišlo na misel, da si ti, pozni vnuk starodavnih oračarjev napredoval samo toliko, da si nekdanji leseni tmež nadomestil z železnil, in nič več...

Danes ni več skrivnost, da je nekdo močnejši prišel na pomoč žanjci. Če bi prišli v druge kraje, kjer se ljudje nič več ne drže zastarele nazora, da mora sin delati ravno tako kot je delal njegov oče, če bi šli v tiste kraje ob času setve, tedaj bi na žitnih poljih videli čudnega žanjca, ki se kot velikan prevaža po njivi, žanje pšenico in pušča za seboj se povezano snopje. Nikjer ne bi videli več nobenih koscev, nikjer več žensk, ki bi do krvi opraskane po rokah in nogah pobirale plaste, nikjer nedoraslih otrok, ki bi delali povsila, nikjer vozačev... Godrnjaje gre stroj po njivi in s svojimi čudnimi rokami žanje, dela snopje in jih veže, ljudje pa nimajo drugega dela kakor da te snopje pobirajo in jih zlagajo v kupe.

Pa ta stroj ima svojega brata. Ljudje so rekli: Zakaj bi se mi mučili z mlatitvijo, zakaj bi požirali prah, ki nam zastruplja pljuča, zakaj bi delali tako, kakor so morali delati naši stari, ki si niso vedeli pomagati? In izmislili so stroj, ki povezanosti snopov ne pušča za seboj na pokoleni njivi, ampak jih takoj, ko jih je pekel tudi že zmeti. In ljudje, ki so šli zjutraj na njivo, kjer je še valovala dozorela pšenica, se vračajo zvečer z vrečami polnimi zrnja...

Danes je le še malo krajev na svetu, kjer bi orali zemljo po starodavnem načinu prvih oračev, kakor to še vedno delamo pri nas. Tam orač ne hodi več za plugom, da mu teče pot s čela, ne računa več, koliko zgodnjih juter mu bo vzel naporno oranje — danes sedi orač na traktorju in kakor gospod se vozi po njivi, mesto njega pa dela stroj.

Velik pisatelj in velik prijatelj vseh, ki so točni in hitri in ki imajo po deset železnih rok. Ali na polju bomo imeli malo strojev. Tam še vedno delamo z rokami, kakor so delali ljudje pred tisočletji, še vedno z istim ročnim orodjem: koso, srpom, in motiko... V tovarnah delajo ljudje po točno določenem, dobro preračunanem načrtu. Na polju pa še vedno delamo brez načrta, kakor je v navadi, tako, kakor so delali naši pradedi.

Delavci v tovarnah dobro vedo: če hočemo izdelati toliko kar vodo, moramo imeti toliko kilogramev sirovine, toliko goriva, delati moramo toliko ur. Kaj pa kmet? Mar kmet kdaj ve, kakšen bo uspeh njegovega dela? Kakšna bo njegova žetev? Ali bo imel dovolj žita do naslednje setve.

Kmet živi v večnem strahu. Setev mu lahko uniči suša, seno mu segnejo od preobilice dežja... Drugače moramo organizirati delo onih, ki pridelujejo žito, kruh. Da kmet ne bo več v dvomih o dobri žetvi, da se ne bo več bal ne suše ne prevelikega dežja. Ali bomo to lahko napravili? Kmetu so obliki edine nezanesljivo upanje, da bo dobil potrebno vlogo. Svetlobo in toploto mu daje sonce — toda soncu ne moremo ukazati, naj sije ali naj ne sije. Ali naj to pomeni, da je človek docela odvisen od narave?

Nikakor ne, človek se lahko bori z naravo!

Soncu in dežju ne moremo ukazovati, zato pa lahko za setev izberemo zrnje, ki je najbolj odporno. Vetrna ne moremo ustaviti, zato pa lahko ščitimo polje z drevesnimi nasadi. Ne moremo prisiliti žita, da bi rastle na neplodni zemlji, zato pa lahko z umnim obdelovanjem in gnojili neplodno zemljo izpremenimo v plodno...

Minili so tisti časi, ko sta bila srp in kosa edino orodje za žetev. Danes imamo stroje, ki nadomestijo steno človeka in srpov. Danes je konec mehanik, ki stoji na povprečnem mestu svojega stroja in s piščalko daje povelja kofertu.

Stroj, ki ne le kos in veže snopje, ampak istočasno tudi mlati, gre preko polja. V strojevem te-

lesu se nahaja mlatilnica in žitilnica za zrnje.

Najbolj pošten stroj na svetu — to je konj. Konj poje kmetu polovico njegove žetve. Povrh pa je to najslabši stroj. En sam traktor opravi toliko kakor več dobrih konj. A konj nikdar ne izorje zemlje tako globoko kakor lahko orje traktor. Konj dela le kakšnih 100 dpl v letu, jeter pa mora vsak dan. Traktor potrebuje bencin le takrat, kadar dela.

Ravnemu kmetu bi zadostoval polovico konja, da bi obdelal svoje njive. Njegov konj bi lahko opravil dosti več, če bi imel kmet več zemlje in če bi imel sejalni stroj, stroj za kosnje in druge takšne stroje. Tpdaj bi lahko konj opravil to, kar mora zdaj delati kmet; lahko bi sejal, žet, mlatil žito...

Zato ima kmet eno samo rešitev: da se s svojimi sosedi združi v zadrugo, da skupaj z njimi obdeluje njive, da on in njegovi sosedi skupaj uporabljajo konje in stroje. Tedaj bi manj konj lahko več opravilo in stroški bi bili dosti manjši. Če pa so vsi skupaj dovolj bogati, si lahko kupijo traktor namesto konj in imeli bodo še manj stroškov...

Prudragi moramo življenje, tako da se bodo ljudje veselili vsakega novega stroja, kakor so veselili vsakega novega prijatelja. Saj jih stroj osvobaja težkega dela. Toda stroj je njihov dobrotnik le tedaj, če je last ves, ne samo enega posameznika, ki bi potem s pomočjo stroja izkoristil druge...

Te preproste, vsakomur razumljive in tako resnične stvari je napisal ruski pisatelj Iljin. Napisal jih je ruskim kmetom in kmetom vsega sveta, ki se v potu svojega obraza orajo zemljo in jo obdelujejo tako, kakor so jo obdelovali pred tisočletji.

Napisal jih je tudi slovenskemu kmetu, da bi s pomočjo traktorjev izpremenil maršikatero močvirje v plodne njive, s tem da bo osušeno močvirje dovolj globoko preoral, česar pa s svojo šibko vprežno žilino doslej ni zmogel. Ker opravi traktor v nekaj urah delo, ki bi ga živlina opravljala dva do tri dni, bodo lahko vsa dela pravčasno izvršena in vsak kmet ve, kakšno srečo je imel, če je lahko zoral zrnje pravo, preden je zapadel sneg, pokosil seno, preden je olesenelo žito...

Prišel je čas, da tudi pri nas odločimo zastarelo orodje, s katerim smo po zastarelem načinu

OGOVOR: O žitnem molju in žitnem žužku, tako se namreč imenujeta dva škodljivca, katere povzročata ogromno škodo našemu kmetu, je bilo v našem tisku že govora. Ker pa gre za tako stvar, objavljamo v današnjem "Dnevniku" o tem škodljivcu članek.

VPRAŠANJE: Prosim vas, da objavite v "Primorskem dnevniku" kako se uničuje žužek, ki letos uničuje žito v skladu s (Tov. Grbec - Enot. kmet. sindikati).

OGOVOR: Za uničevanje te gozajni je najboljšo sredstvo snaga v hiši. Od sredstev, katere

imamo na razpolago, pride v poštev predvsem eno najbolj radikalnih in učinkovitih, hud strop cianovodik, s katerim razkužujemo po Trstu stanovanja. Razkuževanje s tem sistemom preveč stane in je zelo nevarna in komplicirana. Pri razkuževanju s to kislino, katerega se spremenijo v zelo strupen plin, moramo biti opremljeni s posebnimi napravami, katere pa imajo na razpolago edino posebnih hišnih zavodov. Imed drugih sredstev se uporabljajo živo srebro in petrolej.

V Jugoavstriji je dalo ministrstvo za narodno zdravje na razpolago vsem okrožjem poseben ameriški pripravki, ki se imenuje D.D.T. Uporablja se v tekočem stanju, tako da se enostavno vbrizga z navadnimi brizgalnicami za uničevanje muh v razne razpoke, kjer tiče in se kot ti golazen.

Kako uničujemo žitnega žužka in molja

Žitni žužek (calandra granaria) je majhen broček (riličkar). Samica vliče 100-200 jajčec v notranjost žitnega zrna. Iz jajc se zvalijo ličinke, ki dolgo in razjedajo notranjost zrnja. V enem letu imamo 3 do 5 generacij tega škodljivca. Žitni molj je nežen metuljček. Po dnevi, sedi mirno po stenah in po skritih kotičkih, krčila diči zganjena in podobni strehe. Prikaže se navadno meseca julija. Samica položi žitne kuje in pripreli na vsako zrno eno ali dve jajci. Iz jajc se zvalijo ličinke, ki dolgo in razjedajo notranjost zrnja. Ko je ličinka z enim zrnem gotova, se loti drugega itd. Vsa zrna se drže skupaj, ker jih je gosienica prepredla in zvezala s nitmi. V jeseni se ličinka zabubi, spomladi zleze iz bube nov metuljček. Moljeva samica napade žito že v klasju in tako pride v žitne šrambe.

Kako uničujemo te škodljivce? Žitnega žužka in metuljčka uničujemo na dva načina: s toploto ali z ogljikovim žveplecem (sulfuro di carbonio). S toploto uničujemo zaječarja na ta način, da se vreče, do polovice napolnjene z žitom, vložijo v gorko krušno peč. Pri toploti 55 stop. C. v približno eni uri poginejo ne samo

leto za letom pridelovali premalo kruha za vse. Brnenje traktorjev, ki orajo zemljo v Prekmurju, na Krškem, po tolikih naših krajih, se oznanjajo ta novi čas. Dvomežni plug orje globoko brazde — to je plug Massey-Harris za njim izravna njivo brana, na kateri se še dobro razloži črke tujeja napisa "plackstone".

Utihihli bodo cepci na škod-

njih, popravili bomo zastarelo orodje, na njihah se bodo oglašali motorji traktorjev. Mesto starega voza, naloženega z vrečami zrnja za setev, bo peljal skozi vas moderni sejalni stroj, mesto koscev, ki so še ob tretji uri zjutraj odhajali na travnike, da pokose čimveč trave, preden bo začelo pripekati jutranje sonce, bo opravi naporno košnjo stroj mnogo boljše in hitreje...

Srečnejše in bolj zadovoljno bodo živele naše vasi. Delo, ki so s tolikim naporom opravljale roke, bodo boljše in hitreje opravili stroji. Zakaj stroji morajo prejeti ali slej po vsem svetu postati to, za kar so bili ustvarjeni: Dobrotniki delovnega človeka.

S traktorjem bi bilo lažje.

KMETIJSKA
POSVETOVALNICA

V naslednjem odgovarjamo na nekatere vprašanja:

VPRAŠANJE: Prosim vas, da objavite v "Primorskem dnevniku" kako se uničuje žužek, ki letos uničuje žito v skladu s (Tov. Grbec - Enot. kmet. sindikati).

OGOVOR: O žitnem molju in žitnem žužku, tako se namreč imenujeta dva škodljivca, katere povzročata ogromno škodo našemu kmetu, je bilo v našem tisku že govora. Ker pa gre za tako stvar, objavljamo v današnjem "Dnevniku" o tem škodljivcu članek.

VPRAŠANJE: Prosim vas, da mi svetujete, kako se uniči ena izmed najhujših golazni, katere se škoti po naših stanovanjih. Gre namreč za — stenico. (A. M. Trst).

OGOVOR: Za uničevanje te gozajni je najboljšo sredstvo snaga v hiši. Od sredstev, katere

imamo na razpolago, pride v poštev predvsem eno najbolj radikalnih in učinkovitih, hud strop cianovodik, s katerim razkužujemo po Trstu stanovanja. Razkuževanje s tem sistemom preveč stane in je zelo nevarna in komplicirana. Pri razkuževanju s to kislino, katerega se spremenijo v zelo strupen plin, moramo biti opremljeni s posebnimi napravami, katere pa imajo na razpolago edino posebnih hišnih zavodov. Imed drugih sredstev se uporabljajo živo srebro in petrolej.

V Jugoavstriji je dalo ministrstvo za narodno zdravje na razpolago vsem okrožjem poseben ameriški pripravki, ki se imenuje D.D.T. Uporablja se v tekočem stanju, tako da se enostavno vbrizga z navadnimi brizgalnicami za uničevanje muh v razne razpoke, kjer tiče in se kot ti golazen.

Kako uničujemo žitnega žužka in molja

Žitni žužek (calandra granaria) je majhen broček (riličkar). Samica vliče 100-200 jajčec v notranjost žitnega zrna. Iz jajc se zvalijo ličinke, ki dolgo in razjedajo notranjost zrnja. V enem letu imamo 3 do 5 generacij tega škodljivca. Žitni molj je nežen metuljček. Po dnevi, sedi mirno po stenah in po skritih kotičkih, krčila diči zganjena in podobni strehe. Prikaže se navadno meseca julija. Samica položi žitne kuje in pripreli na vsako zrno eno ali dve jajci. Iz jajc se zvalijo ličinke, ki dolgo in razjedajo notranjost zrnja. Ko je ličinka z enim zrnem gotova, se loti drugega itd. Vsa zrna se drže skupaj, ker jih je gosienica prepredla in zvezala s nitmi. V jeseni se ličinka zabubi, spomladi zleze iz bube nov metuljček. Moljeva samica napade žito že v klasju in tako pride v žitne šrambe.

Kako uničujemo te škodljivce? Žitnega žužka in metuljčka uničujemo na dva načina: s toploto ali z ogljikovim žveplecem (sulfuro di carbonio). S toploto uničujemo zaječarja na ta način, da se vreče, do polovice napolnjene z žitom, vložijo v gorko krušno peč. Pri toploti 55 stop. C. v približno eni uri poginejo ne samo

tna, vendar jih lahko uporabimo (kuhanje) za krmo živine. Zdrava zrna ločimo od napadenih na ta način, da vse razkuženo žito vajpamo v plitvo posodo na površje in se lahko ločijo od zdravih, ki kot težja padejo na dno posode. Dr. F. J.

Rutabaga - dobra krma

Rutabaga je pri nas malo poznana krmna rastlina, ki zaradi njenih dobrih lastnosti nedvomno zasluži, da jo preizkusimo in da jo pridelujemo v večjem obsegu. Znanje nam je, da se je v sosednji videmski pokrajini v zadnjih letih dobro obnesla, ker se je na površini ene njive pridelalo 70 do 80 stotov korenin in razen tega še precej listov. Zato pripravljamo njeno pridelovanje tudi pri nas. Dodajamo še kratek opis rastline in kako se prideluje. Rutabaga je krmnica, ki ima podolgovate ali okrogle, rumene in bele korenine, ki se razvijajo kakor krmna pesa deloma nad zemljo, so pa bolj redine od nje. Ta rastlina je proti mrazu zelo odporna in se razvija tudi pri zelo nizki toploti. Zato jo lahko spravljamo aproti, kadar jo potrebujemo. Sejemo jo lahko od junija do avgusta meseca s tem, da pomešamo seme, ker je zelo drobno, med pesek. Na en hektar površine rabimo 5 do 6 kg semena. Dobro uspe tudi setev v luknjice oddaljene 25 do 30 cm v vrsti in v 50 do 60 cm oddaljenih vrstah. Ta rastlina se najbolj razvija ob prvem mrazu in jo zato začnemo navadno spravljati decembra meseca.

Novi predpisi o bolniškem zavarovanju za polje eliske elavce

Z nedavno objavljenim ukazom so izvedli nekaj sprememb v predpisih za bolniško zavarovanje poljedelskih delavcev. V smislu novih predpisov so določili prispevke za bolniško zavarovanje za poljske delavce s stalno mezdo, za obveznike, soudeležence in dinarje v odstotku letnega zaslužka, razdeljenega v dnevne kvote. Prispevke kolonov in polovčarjev nad 12 let starih, ki delajo običajno na kmetiji, so določili glede na letni zaslužek, deljen na dnevne kvote. Vsa prispevka bosta morala plačati v dveh enakih delih delavec in delodajalec. Delavec s stalno plačo, katerih pogodba poteka pred enim letom, bodo imeli za težake in jih uvrstili v ustrežajočo vrsto.

Ob priliki 45 letnice poroke Marije in Ivana Vitez jim želijo obložit letni letni sinovi, snahu, vnuki in ostali sorodniki. Beograd-TRST (Rojan). 1. sept. 1901. - 1. sept. 1946.

Ob priliki 45 letnice poroke Marije in Ivana Vitez jim želijo obložit letni letni sinovi, snahu, vnuki in ostali sorodniki. Beograd-TRST (Rojan). 1. sept. 1901. - 1. sept. 1946.

Nedeljska

KAKO SEM SE
UČIL PLAVATI

Štiri in dvajset let imam, pa ne znam plavati.

Do petnajstega leta sem na enem samem mestu šel do vratu v vodo: to je bila naša domača kopalna kad. Kriv temu nisem bil jaz, kot bi morda kdo sodil, temveč ker je moja mati v rani mladosti skoraj utonila, ker se je skoraj prevrnil čoln, v katerega bi morala vetopiti.

Ko sem izpolnil petnajst let, sem napravil prvi poskus, da bi se naučil plavati. Prijatelj so me slekli in vrgli v vodo nekaj metrov stran od obale. Niso pa imele onega zadovoljstva, na katerega so s pravico računali. Jaz sem se mirno začel poplajpati in nisem mla s prstom mignil, da bi me mogli izveči. Jaj, koliko mi je sem jih stal.

Cez tri leta sem naredil drugi poskus. Odigrato se je v pristanišču. Vse, kar sem imel na sebi so bile hlačke in plutovnaš pas. Tak sem skočil z glavo naprej v vodo. Toda pa sem si pripel, kakor je kazalo preveč nizko in je zdrčnil čez noge. S seboj je potočnil seveda tudi hlačke. Z večjo, energično kretnjo sem odvrnil pas, kateri se mi je opletel med nogami in potočnil hlačke nazaj. Medtem me je voda odnesla čez stran od obale in ko sem rešil hlačke, se je pokazalo, da se morajo zopet poplotiti, to pot skupaj s menoj. Uporno sem krilil z rokami, da bi prišel na površje, toda vse je bilo zaman.

Zmučen, a umirjen sem odprl oči in nepričakovano opazil pred seboj pristanišče in ljudi, ki so se zbirali in zaprepačeni gledali mojo glavo, ki je izšla iz vode. — Kaj delaš tam? — so mi kričali. — Zakaj ne greš poti obali? — Sedaj bom šel — sem odgovoril in se postavil na noge.

Voda mi je bila do kolen. Sramoval sem se za ljudi, ki so me gledali. Pomislite samo, tako nezadovoljna, pa so se bali, da mi priskočijo na pomoč. Moja mati je bila zaradi tega dogodka silno ogorčena in se ni mogla dolgo pomiriti.

Končno sem napravil tretji in poslednji poskus v plavalnem bazenu. Utištel je bil mlajši od mene, toda vresno se je držal tako kakor je treba.

— Nič! Glavno je, da se ne bojite — mi je dejal, trepljaje me po rami in odlašano je pri tem bodril sam sebe.

— Res je tako, ne klonite z duhom, sem ga hrabil — čeprav vam bo v resnici težko, ko me boste reševali, toda upajmo, da bomo dobili še je kakšno pomoč. V odgovor se mi je nasmejalo (v tem smehu sem občutil njegov nemir) in me vprašal: — Dobro, toda ali ne znate prav nič plavati?

— Prav nič — sem odgovoril — Čim sem v vodi, se skupaj začnem spuščati na dno.

— Škujaj! A kdo je drugi? — je z živim zanimanjem vprašal.

— Ovi, ki me rešuje svedra. — Tako, tako, v tem primeru pa morava začeti vaje na suhem — Učila se bosta stil oravati. Stopite izpred meje, vidite, tako. Ponavljajte vse moje gib. Dvignite roko in jo zleknite v krivuljo, obrnite obraz v isto stran in vdihaajte zrak. Nato drugo roko in tako dalje.

Priznati vam moram, da sem se močno trudil, vendar se nisem mogel nič primerjati z učiteljem, ki je tako večje zavijal oči in krivil usta proti učesom.

Nazadnje mi je dovolil, da grem v bazen.

Stal sem na mestu, kjer mi je voda segala do brade in oprjel sem se vbočine v zidu. Učitelj, ki je stal zgoraj, je dejal: — Sedajje, ne spuščajte rok in dvignite noge. Kako pa se držite na vodi.

— Odlično, sem mu odgovoril. — Toda vi še niste nič dvignili nog. Dvignite jih in zvijte se v hrbutu.

Teče je bilo držati se na vodi s dvignjenimi nogami. Vendar pa je učitelj zahteval, da ponovim vse one vaje, ki sta se jih učila na kopnem.

— Vidite! Sedaj pa poskušajte, da preplavate bazen povpreka, je dejal. — Vendar nikarte pozabiti na pravilno koordinacijo gibov. In res, bolj je bilo, da bi šli malo globlje. Tam vam bo lažje, da se držite na vodi.

— Dobro, sem odgovoril drzno. — Mi ne strah nobenih težko. Raj.

MALI OGLASI

MESTO VRATARKE s stanovanjem pri Sv. Justu, zaslanjam z večjim stanovanjem. Naslov pri upravi "Prim. dnevnika".

Ob priliki 45 letnice poroke Marije in Ivana Vitez jim želijo obložit letni letni sinovi, snahu, vnuki in ostali sorodniki. Beograd-TRST (Rojan). 1. sept. 1901. - 1. sept. 1946.

KULTURA

Nastop pevskih zborov
okraja Tolmin

Dne 18. avgusta so nastopili v Tolminu pevski zbori celoga okraja, ki so podali obračun svojega tri mesečnega Titovega tekmovanja. V okraju samem je 34 pevskih društev s samo 12. pevskimi zbori in od teh je nastopilo le 6 in sicer iz Hude Južine, Slapa, Pečm, Loma, Sv. Lucije ob Soči in Tolmina.

Že po številkah lahko sodimo, da je torej prosvetno življenje precej razgibano, v pevskem okraju močno zastaja. Tudi pri nastopu samem se je pokazalo, da nastopajoči pevstvo niso pripravili svojih zborov tako, kot bi bilo potrebno za tekmovanje. Če tovačem Tolmin, ki ima najštevilnejši pevski zbor, so bili drugi zbori pravi palčki. Tudi Sv. Lucija se ni odrezala tako, kot bi bilo treba. Ena prvih nalog bodočega dela je, da aktivizirajo čim več pevcev, kajti le v velkem številu pevskega zbora zasnevi pesniški talor, ki je potreben. Kjer ni možnosti za ustanovitev pevskega zbora, je potrebna združitve več krajev v tem oziru, da doseže vsaj najmanj 30 pevcev. To število naj bi bilo opravičljivo le za majhna vasi, za vse večje kraje pa naj bi veljalo število 60.

Druga stvar je izbira pesni. Kako se moreš lotiti rešitve pesni "Jadransko morje", če nimas nič enega pravega tenorja? To je povsem pogrešno. Tudi valček "Dobro jutro" je neresna zabava in ni bilo bolje, da je izostal. Na programu je bila le ena partizanska pesem in ni ene narodne! Ta upoštevaj je dokaj žalostna. Z to izjemo se je dober lotiti stvari, ki so pisane za velik zbor, ampak pejs take, ki bodo zvenele tudi v malo številnem zboru. Narodnih pesmi, mislim, da nam ne manjka.

Tretja stvar bi bila podajanje pesmi. Ker so bili 4 pevski zbori številčno zelo šibki in izbor pesmi neprimeren, zato ne moremo govoriti o kakem pravilnem podajanju. Od Sv. Lucije in pa Tolmina pa sem pričakoval mnogo več. Ajo jevi ne doživljajo besedila, potem je prenos občutja na poslušalce v moč. Najprej se mora vsotiti v besedilo pevovodja sam in v gestikulacijo, ki jo spremlja v pesmi ter obenem poslušalce. Mahanje z rokami gor in dol, je vse premalo. S tem ni mogoče podati občutja. Potrebno bi bilo, da vsaj mlajši pevovodje pridejo na tečaj za pevovodje, ki jim pridobijo znanje, ki je to vse predrato, kar sem navadno vendar pa mislim, da je to potrebno vsem, ki hočejo doživeti to pesem na višini, ki ji pripada.

MILAN PERTOT

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo tužno vest, da je naša ljubljena

ANA BOGATAJ

(soproga nadučitelja v pokopu)

po kratki bolezni v 84. letu starosti mirno preminula.

Kobarid, 30 avgusta 1946.

Zaluzječ: FRANC, soprog; dr. MLAN in MIRKO, sinova; VILMA poročena GRUNTAR, hči in ostali sorodniki.

MOŠKE OBLEKE

Izdelujem po meri, obračam, popravilam najhitreje in najceneje KROJACNICA

FRANJO PERTOT

TRST, via Valdivrivo 35-II nad.

Dr. STANKO DODIČ

zobozdravnik

ul. Romagna 2

(nad kavarno Fabris)

ordinira redno zjutraj in popoldne

TRST - Telefon 29523

Dr. SONJA MAŠERA

specialistka za otroške bolezni,

ne ordinira od 2. do 22. septembra

Dr. GAETA, zobozdravnik

Izdeluje proteze v jeklu, zlatu, keramiku in plastiki. Največja garancija. Sprejema od 10. do 12. in 13. do 19. (Govori slovensko)

TRST, via Torre Bianca

(ogal via Carducci)

ZOBODRZAVNIK SPECIALIST

Dr. Gioppi Türkheim

sprejema zopet od

2. septembra dalje

od 9. do 12. ure na

Opčinah, Via Nazionale

Tvrška Franc Rupena

Campo Belvedere 4

Zaloga oglja in drv Na drobno in debelo

AVTODJETJE CAHARIJA

naznanja otvoritev novih prog

Bistrica - Portorož

Vse nadaljnje informacije dobite pri potovalnem

uradu ADRIJA EXPRESS

ul. F. Severo 5, - TRST - tel. 29243

Dr. FRANJO DELAK

zdravnik v Barkovljah, sprejema na domu v

ul. Bonafata 9 od